

**Redegørelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen
om praksis med hensyn til fremrykket prøveløsladelse
i henhold til straffelovens § 38, stk. 2**

Efter Justitsministeriets praksis vil løsladelse på prøve i henhold til § 38, stk. 2, kunne ske, når fremrykning af løsladelsestidspunktet tilsigtes af

- 1) klare konkrete behandlingshensyn. Der sigtes særligt til tilfælde, hvor der – en kortere tid (normalt indtil ca. 1 måned) før prøveløsladelse efter § 38, stk. 1, kan ske – foreligger gode arbejds-, uddannelses- og bopælsmuligheder, som ellers ville forspildes,
- 2) vigtige humanitetshensyn svarende til sædvanlige benådningsgrunde, uden at der dog til prøveløsladelse kræves, at disse hensyn fremtræder med samme styrke som ved benådning for hele den idømte straf. Der sigtes eksempelvis til indsattes helbredsforhold, at hans ægteskab eller hjem ellers ville lide sammenbrud, alvorlig sygdom hos hans ægtefælle eller børn,
- 3) en individuel helhedsvurdering, hvori indgår momenter af følgende karakter:
  - a. at der foreligger hensyn som nævnt under pkt. 1) og 2), uden at disse isoleret vil kunne begrunde fremrykning af prøveløsladelsen,
  - b. at indsatte på gerningstiden var under 21 år eller over 55–60 år,

- c. at den indsatte ikke tidligere har udstået fængselsstraf eller fået tiltalefrafald eller betinget dom. En indsat anses som førstegangsstraffet, hvis der er forløbet 5 år, efter at den sidste straf er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet, under hensyn til, at straffedomme efter denne frist mister deres gentagelsesvirkning, jf. straffelovens § 81, stk. 3,
- d. at straffetiden er forholdsvis langvarig (3 år eller derover),
- e. at indsatte under straffesagen har haft særlig langvarigt ophold i varetægtsfængsel,
- f. at fortsat strafudståelse formodes at ville være skadelig ud fra et specialpræventivt synspunkt.

Ved den samlede vurdering af, om fremrykning af løsladelse bør ske, vil der i almindelighed ikke blive lagt vægt på arten eller omfanget af den pådømte kriminalitet. Det vil dog kunne tale imod løsladelse på prøve i henhold til § 38, stk. 2, at den indsatte er dømt for farlig kriminalitet, f.eks. overtrædelse af straffelovens § 191 eller grovere røveri.

Det er i alle tilfælde en forudsætning for løsladelse efter § 38, stk. 2, at risikoen for tilbagefald til kriminalitet efter en bedømmelse, der er strengest, for så vidt angår de under punkt 3 nævnte sager, kun skønnes at være ringe.